

letusse, ja patto - kimpo ennast ainnab.
Et andke lubba, et ma ka tänaõn teiega
kõnnelen, ja võtke nou kätte, need mon-
ned sannad, mis ka siin teie heaks kirjot-
tan, nenda luggeda, et pimmedus ennam
kaoks, ja tarkem ja parrem meel võimust
saaks. Langedo se õppetuse süddame peä-
le, kui hea seme harritud ma peäle, ja kande-
ko head wiija! Kiriuse wälja sedda umb-
rohto, mis lihha - meel külwas ja kase-
watas, ja hõlpsaste wõttab hea seme itted
lammataada. Ärge fallige, et pat teid
tühia näoga pettab. Ta tootab kül rõ-
mo ja melehead, agga ei aina sedda süski,
waid temma wiimne ots ka siin ma peäl
on hädä ja õnnetus. Kuida warga
kõmbed, ja riaka tulline wiija innimest
teotawad ja hukka saatiwad, sest wõite ig-
gapäär omma rahwa selisid märko sada.
Siis-

Siiski tahhan ka sest siin wrel monned
sannad teile juttustada.

I.

Hirmus se on, kui wannemad, laste
nähhes, isse keik saggu karia nouwad ja
tewad. Eks sest jo kül, et isse - ennast
hukka moitiwad? mis pahhandawad
nemmad wrel nende hinged, kenne pärrast
neil ommeti ükskord suur wastus on? Ja
mis mässab se õppetuse, mis wõib ta
möödduda, kui issa ja emma isse sedda
patto tewid, mis nemmad lapsile pea-
wad feelma? Eks laps wõ ta pea sedda
wiisi kätte, mis ta neil näab ollerwad, kes
temmal need armsamad siin ma peäl on?
Misuggune luggu olli Pita söme Maddi-
sega, kes wargusse pärrast omma parra-
ja